

[Hagbart Berg.]
tiske Arbejde skal gaa. Men vi er ogsaa klare over, at naar vi har to Ting, har Landstinget ogsaa sin egen selvstændige Stilling politisk som Medarbejder i Lovgivningsarbejdet, en Stilling, som vi mener, at Landstinget har røgtet paa en god Maade. Vi ønsker fremdeles den Tingenes Tilstand, at vi har de to Ting, der i Fællesskab arbejder paa at skabe den bedst mulige Lovgivning.

Efter at Landstingsvalget har fundet Sted, har vi jo set forskellige Kommentarer dertil. Særlig fra socialdemokratisk Side har man anvendt Aaret 1920 som Udgangspunkt og sammenlignet Tallene fra da med Tallene i 1928. Valget i 1920 var jo i og for sig ikke noget godt Valg for Socialdemokratiet, og det kan derfor være meget tiltalende for Socialdemokraterne at bruge dette Aar som Udgangspunkt. Vi maa imidlertid mene, at naar Landstingsvalget skal bedømmes politisk, er der kun en Vej at gaa, nemlig at sammenligne det med det Folketingsvalg, der gav det nuværende Ministerium Berettigelse til at regere. Ved det sidste Landstingsvalg blev der afgivet 480 171 Stemmer, medens der ved Folketingsvalget 1926 blev afgivet 658 978 Stemmer. Skal man drage en politisk Slutning af Stemmetallene i 1926 og 1928, mener jeg, det vil være rigtigst at holde sig til de Stemmer, som de fire store politiske Partier har faaet. Det vil være urigtigt i denne Forbindelse at medregne Retspartiet, Lejmændene eller andre Partier, man kan ikke tage dem til Indtægt hverken for den ene eller den anden Partikonstellation. Man maa holde sig til de politiske Partier, som man i Almindelighed regner med, Konservative, Radikale, Socialdemokrater og Venstre. Disse Partier fik ved Landstingsvalget 1928 466 621 Stemmer og ved Folketingsvalget i 1926 635 229 Stemmer. Hvorledes er da den politiske Forskydning ved Landstingsvalget i Forhold til Folketingsvalget? Det er nemlig det, der efter min Opfattelse har Interesse. Det konservative Folkeparti fik ved Valget i 1926 18,34 pCt. af de afgivne Stemmer og ved Landstingsvalget 16,64 pCt., altsaa en Tilbagegang paa 1,70 pCt. De Radikale fik i 1926 11,88 pCt., i 1928 11,56 pCt. eller en Tilbagegang af 0,32 pCt. Socialdemokraterne fik i 1926 35,24 pCt. og nu ved Landstingsvalget 35,63 pCt., altsaa en Fremgang af 0,39 pCt. Endelig fik Venstre i 1926 34,54 pCt. af Stemmerne og ved Landstingsvalget 36,17 pCt.,

altsaa en Fremgang af 1,63 pCt. Venstre fik altsaa i Forhold til det Valg, der danner Grundlaget for Ministeriets Bestaaen, langt den største Fremgang. Naar man derfor fra Socialdemokratiets Side, ganske vist kun en forholdsvis kort Tid, hævdede, at det sidste Valg skulde kunne danne Grundlag for Krav om et Folketingsvalg, er et saadant Krav selvfølgelig helt ud i det meningsløse. Det viser sig, at de to Partier, der nu danner Grundlaget for eller i særlig Grad har samarbejdet under Ministeriet Madsen-Mygdal, har faaet 246 449 Stemmer, medens de Radikale og Socialdemokraterne fik 220 172 Stemmer. Der er altsaa en Overvægt for de to først nævnte Partier paa ikke mindre end 26 277 Stemmer. Hvis man holder sig til de nøgne Tal ved det sidst afholdte Landstingsvalg, kan man slaa fast, at Vælgerne med ret stor Tydelighed har sagt, at de ønsker, at den nuværende Regering fremdeles skal staa for Styret herhjemme.

Der er naturligvis fremsat adskillige Betragtninger vedrørende Landstingsvalget, og det konservative Folkepartis store Filosof, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har, jeg kunde sige: selvfølgelig, ogsaa anstillet sine Betragtninger, Betragtninger, der selsagt straks fik Husly i den radikal-socialdemokratiske Presse. Nu vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem er ude med Søgelyset for at finde Aarsagerne til, at det gik det konservative Folkeparti, tør jeg nok sige, mindre godt, kunde det ærede Medlem komme meget lettere om ved det. Det ærede Medlem vilde meget hurtigt komme til et Resultat, hvis han vilde vende Søgelyset mod sig selv i Stedet for at vende det udad. Jeg har i alt Fald den Opfattelse — og jeg har ogsaa haft Lejlighed til at tale med det ærede Medlem derom —, at naar det ærede Medlem fremdeles stærkt inviterer Socialdemokraterne til en Tolddans, er det noget, der ikke har bidraget til at øge de Konservatives Stemmetal ved Valget. Jeg er nok klar over, at det vilde være meget vanskeligt for det ærede Medlem at afholde sig fra den Tale, fordi jeg jo ved, at det er noget, der brænder haardt paa, det ærede Medlem ønsker meget en Politik af den Karakter. Men vi ved jo ogsaa, at der er et Ord, som siger, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad, og jeg er ikke sikker paa, om det ærede Medlem, hvis han for sit Partis Skyld vilde være lidt mindre paagaende i sit Frieri, ikke derved vilde gavne sit Parti. I hvert